

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผ้าแต่มีโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ และลูกจะเสร็จสิ้นการเดินทางที่ยาวนานด้วยความง่ายดาย
- คำถาม:** สิ่งหนึ่งใดที่ลูกต้องละทิ้งเพื่อที่จะส่งเวรตนเองต่อพ่อ?
- คำตอบ:** : สำนักที่เป็นร่าง แทนที่ที่ลูกกลับมามีสำนักที่เป็นร่าง ลูกก็ตายและกลับมามีสิ่งเจือปน เหตุนี้เองหัวใจของลูกบางคนจึงห่อเหี่ยวในความคิดของการอุทิศตนเองต่อบาบา เมื่อลูกได้อุทิศตนเองแล้วก็ควรมีการจดจำระลึกถึงผู้เดียวนั้นเท่านั้น ลูกต้องส่งเวรตนเองต่อท่านและเพียงทำตามศรัทธาของท่านเท่านั้น
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยอ่อน! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย...

โอมชานติ พระเจ้าพูด พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะและความรู้แก่ลูกๆ ของท่าน นี่ไม่ใช่มนุษย์ มีการเขียนในกิตะว่าพระเจ้ากฤษณะพูด ในเวลานี้เป็นไปไม่ได้สำหรับศรัทธาที่จะปลดปล่อยทั้งโลกจากมายา เพียงพ่อเท่านั้นที่จะมาและอธิบายแก่ลูกๆ ผู้ที่ทำให้พ่อเป็นของพวกเขานั้นกำลังนั่งอยู่กับพ่อเบื้องหน้า กฤษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อ พ่อเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ดวงวิญญาณจดจำพระเจ้าผ่านร่างกายนี้ พ่อหนึ่งนี้และอธิบายว่า: พ่อคือพ่อของลูก ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อมาเมื่อวงจรที่แล้วและสอนลูกให้เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ พ่อสูงสุดของลูก ท่านพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นผ่านดวงตาหรือรับฟังผ่านหูจนกระทั่งดวงวิญญาณนั้นเข้ามาในร่างกาย ร่างกายที่ปราศจากดวงวิญญาณนั้นไม่มีชีวิต ดวงวิญญาณคือผู้ที่มีชีวิต เมื่อทารกอยู่ในครรภ์ ทารกไม่สามารถเคลื่อนไหวได้จนกระทั่งดวงวิญญาณเข้ามา ดังนั้นพ่อพูดกับดวงวิญญาณที่มีชีวิตนั้น ท่านพูดว่า: พ่อได้ยืมร่างกายนี้มาใช้ พ่อมาและพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป พ่อสอนราชาโยคะแก่ดวงวิญญาณผู้ที่อยู่เบื้องหน้าพ่อ ทั้งโลกจะไม่ศึกษาราชโยคะ เพียงผู้ที่มาจากวงจรที่แล้วเท่านั้นที่กำลังศึกษาราชโยคะ ในเวลานี้บาบาอธิบายว่า: ผ้าแต่เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อจนกระทั่งเวลาสุดท้าย อย่าได้หยุดสิ่งนี้ สามิและภรรยาไม่รู้จักกันและกันก่อนการแต่งงาน อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นบางคนก็อยู่ด้วยกันเป็นเวลา 60-70 ปี และ พวกเขาจดจำแต่ร่างกายเท่านั้นตลอดชีวิตของพวกเขา ภรรยาจะพูดว่า “นี่คือสามีของฉัน” และสามีจะพูดว่า “นี่คือภรรยาของฉัน” ในเวลานี้ลูกได้หมั้นหมายกับผู้ที่ไม่มีความเป็น พ่อที่ไม่มีตัวตนผู้ที่มาและจัดการหมั้นหมายนี้ ท่านพูดว่า: พ่อได้หมั้นลูกๆ กับพ่อ เช่นที่พ่อเคยทำในวงจรที่แล้ว พ่อที่ไม่มีตัวตนคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ทุกคนพูดว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ สร้างโลกมนุษย์นี้ พ่อของลูกอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเสมอ ในเวลานี้ท่านพูดว่า จดจำพ่อเพราะการเดินทางที่ยาวนาน ลูกๆ มากมายก็เหน็ดเหนื่อยและไม่สามารถที่จะรักษาสติปัญญาของเขาให้อยู่ในโยคะอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเหน็ดเหนื่อย เพราะมายาทำให้พวกเขาเร่ร่อนไปทั่ว บางคนแม้กระทั่งปล่อยมือของบาบาและตายไป สิ่งเดียวกันเคยเกิดขึ้นเมื่อวงจรที่แล้ว ที่นี้ตรานานเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องเฝ้าแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง เมื่อชายผู้หนึ่งตายแม่หม้ายของเขาก็เฝ้าแต่จดจำระลึกถึงเขา พ่อและสามีนี้จะไม่ทิ้งลูกในวิธีนั้น พ่อพูดว่า: พ่อจะพาลูกผู้เป็นเจ้าสาวกลับไปกับพ่อ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ใช้เวลาดังนั้นอย่าได้เหน็ดเหนื่อย มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก และบาปนั้นจะถูกขจัดออกไปด้วยโยคะเท่านั้น โยคะของลูกควรจะเป็นเช่นที่ว่าในเวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อ ผู้เป็นเจ้าบ่าว หากลูกจดจำใครอื่นลูกก็มีสิ่งเจือปนและจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษจากบาปนั้น พ่อพูดว่า โอ นักเดินทางไปสู่อาณาเขตสูงสุด อย่าได้เหนื่อยอ่อน! ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปผ่านบราห์มาและพ่อดูแลการทำลายล้างของศาสนาทั้งหมดผ่านชางก้า ในเวลานี้พวกเขาเฝ้าแต่จัดการประชุมสำหรับทุกศาสนาให้มาอยู่ด้วยกัน พวกเขาพยายามที่จะค้นหาวิธีที่จะรวมกันและอาศัยอยู่ด้วยกันในความสงบ เป็นไปไม่ได้สำหรับศาสนามากมายที่จะมีการกำหนดเดียว เป็นไปด้วยการกำหนดเดียวที่ศาสนาเดียวได้รับการก่อตั้ง หากศาสนาทั้งหมดจะเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมที่สูงส่งและปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์พวกเขาจะสามารถอยู่ด้วยกันเช่นน้ำมันและน้ำผึ้ง ในอาณาจักรของรามพวกเขาทั้งหมดเป็นเช่นน้ำมันและน้ำผึ้ง แม้กระทั่งสัตว์ก็ไม่ได้ต่อสู้กัน ที่นี้มีการทะเลาะเบาะแว้งในทุกบ้าน พวกเขาต่อสู้เมื่อพวกเขาไม่ได้เป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พวกเขาไม่รู้จักแม่และพ่อของพวกเขา พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน ด้วยความเมตตาของท่านเราได้รับสมบัติที่มีค่าของความสุข เพราะไม่มีสมบัติที่มีค่าใดของความสุขในเวลานี้ พวกเขาจึงพูดว่า: เราไม่ได้รับความเมตตาใดจากแม่และพ่อ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ดังนั้นพ่อจะมีความเมตตาต่อพวกเขาได้อย่างไร? เพียงเมื่อพวกเขาทำตามการกำหนดของครูเท่านั้นที่จะสามารถมีความเมตตา

พวกเขาพูดว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในกรณีนั้นผู้ใดที่จะให้ความเมตตา? และผู้ใดที่จะได้รับความเมตตา? ทั้งสองนั้นจำเป็น-ผู้เดียวผู้ที่ให้ความเมตตาและผู้ที่ต้องการความเมตตา เริ่มแรกนักเรียนต้องมาและศึกษากับครู ก่อนอื่นเขาเหล่านั้นต้องมีความเมตตาในตัวเอง และแล้วต้องทำตามการกำหนดของครู บางคนนั้นเป็นที่ต้องการเพื่อ دلใจ ลูกให้เพียรพยายาม ผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครู และสัทกูรด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ครูสูงสุดและสัทกูรสูงสุด พ่อพูดว่า: ทุกวงจร พ่อทำงานของการก่อตั้งนี้และชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ บาบาคือผู้ทรงอำนาจของโลก ดังนั้นอาณาจักรของผู้ทรงอำนาจของโลกจะถูกปกครองอย่างสม่ำเสมอ มีอาณาจักรเดียวของลักษมีและนารายณ์เหนือทั้งโลก ทั้งสองมีอำนาจเช่นกัน ไม่มีใครต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งที่นั่น มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นเป็นยุคทองและยุคเงิน ทั้งยุคทองและยุคเงินนั้นเรียกว่าเป็นสวรรค์ ดินแดนสุขาวดี ทุกคนร้องเพลงว่า: จดจำเราได้และกฤษณะและไปสู่วรินดาวันหรือสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดในพวกเขาที่ไป พวกเขาเพียงแต่จดจำสิ่งเหล่านั้น ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของมายาและทุกคนกำลังทำตามการกำหนดของราวัน บุคคลสำคัญผู้ที่ดีมากได้รับสมญาที่ยิ่งใหญ่ หากพวกเขาแสดงความกล้าหาญทางร่างกายเล็กน้อยหรือทำการกระทำที่ดีพวกเขาจะได้รับสมญา บางคนก็ได้รับสมญาของด็อกเตอร์ทางด้านปรัชญา พวกเขาเฝ้าแต่ให้สมญาอย่างใดอย่างหนึ่ง ในเวลานี้ลูกคือบราห์มิน อย่างแน่นอนที่ลูกกำลังรับใช้บาร์ต ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่ง ลูกได้รับสมญาหลังจากการก่อตั้งนั้นเสร็จสิ้น สมญาเช่นราชาหรือราชินีของสุริยวงศ์ ราชาหรือราชินีของจันทราวศ์ และแล้วอาณาจักรของลูกก็เริ่มขึ้น ที่นั่นไม่มีผู้ใดได้รับสมญา ไม่มีสิ่งใดที่เป็นเหตุของความทุกข์ที่นั่น ดังนั้นไม่มีผู้ใดจะต้องขจัดความทุกข์หรือต้องแสดงความกล้าหาญแล้วได้รับสมญา ขนบธรรมเนียมที่คงอยู่ที่นั่นไม่สามารถคงอยู่ ที่นั่น ไม่ใช่ทั้งลักษมีและนารายณ์ที่จะเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้ไม่มีเทพที่บริสุทธิ์ใด นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ โลกที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนนั้นสับสนจากการกำหนดและความคิดเห็นที่ต่างกันมากมาย ที่นี่ มีการกำหนดที่สูงส่งเดียวเท่านั้นที่ซึ่งอาณาจักรเดียวได้รับการก่อตั้ง อย่างไรก็ตามขณะที่ก้าวไป บางคนก็ถูกทิ่มแทงด้วยหนามของมายาและดวงวิญญาณเหล่านั้นก็พิการ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ทำตามศรีมัทอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการทำตามการกำหนดของจิตใจตนเองลูกก็ถูกหลอกลวง ด้วยการทำตามการกำหนดของพ่อที่แท้จริงลูกได้รับบารายได้ที่แท้จริง ด้วยการทำตามการกำหนดของตนเอง เรือก็จมลง เนื่องจากการไม่ทำตามศรีมัท มหาวีระมากมายก็ตกต่ำ ในเวลานี้ลูกต้องได้มาซึ่งชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ผู้ที่ไม่ทำตามศรีมัทและตกต่ำนั้นจะต้องเสียใจภายหลังอย่างใหญ่หลวง และแล้วชีพบาบา ก็จะนั่งในร่างนี้ในบทบาทของดรามราช และพูดว่า พ่อได้อธิบายอย่างมากมายแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มานี้ พ่อได้สอนลูกและทำความเข้าใจอย่างมากมายแก่ลูก บางคนแม้กระทั่งเขียนจดหมายด้วยความศรัทธาของพวกเขาและพูดว่า: ฉันจะทำตามศรีมัท อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้ทำตามสิ่งนั้น ลูกต้องไม่มีวันหยุดทำตามศรีมัท ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม หากลูกบอกพ่อเกี่ยวกับทุกสิ่ง ลูกจะได้รับการเตือน เพียงเมื่อลูกลืมพ่อเท่านั้นที่หนามที่แทงลูก และแล้วลูกก็วิ่งไปไกลมาจากพ่อผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส พวกเขาร้องเพลงว่า: ฉันจะสังเวยตนเอง ฉันจะอุทิศตน อย่างไรก็ตามพวกเขาทำสิ่งนี้เพื่อใคร? ไม่ได้เขียนไว้ว่า: ฉันอุทิศตนแก่ชานยาสซี หรือ: ฉันอุทิศตนต่อบราห์มา วิษณุหรือชางกา หรือ: ฉันอุทิศตนต่อกฤษณะ ลูกอุทิศตนเองแก่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่แก่นมนุษย์ ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ พ่ออุทิศตัวท่านเองแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นพูดว่า: พ่อได้มาที่นี่เพื่ออุทิศตนแก่ลูก อย่างไรก็ตามหัวใจของลูกบางคนนั้นก็ห่อหุ้มด้วยการคิดถึงการอุทิศตนเองแก่พ่อ หากลูกเข้าไปสู่สำนักที่เป็นร่าง ลูกก็ตายและมีสิ่งเจือปน ควรจะมีการจดจำระลึกถึงผู้เดียวนั้น อุทิศตัวลูกเองแก่ท่าน การละเล่นกำลังจะสิ้นสุดลง ในเวลานี้เราต้องกลับบ้าน เพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ทั้งหมดของลูกจะถูกฝังอยู่ในสุสาน และดังนั้นอะไรคือประโยชน์ของการจดจำพวกเขา? สิ่งนี้อาศัยการฝึกฝนอย่างมากมาย มีคำกล่าวไว้ว่า: หากดวงวิญญาณได้ขึ้นไป เขาก็ได้ลิ้มรสของน้ำทิพย์ แต่ถ้าดวงวิญญาณตกลงมาอย่างแรงเขาก็สูญเสียสถานภาพของเขา สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าเขาจะไม่ได้ไปสวรรค์ แต่มีความแตกต่างระหว่างการเป็นราชาหรือราชินีและการเป็นปวงประชา มองดูที่คนพื้นเมืองที่นี่และที่รัฐมนตรี มีความแตกต่าง ดังนั้นจงทำความเข้าใจอย่างเต็มที่ หากบางคนล้มลงเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ หากดวงวิญญาณไม่สามารถทำตามศรีมัท มายาก็จะจับจุมูกของดวงวิญญาณนั้นและโยนเขาเข้าไปในท่อน้ำทิ้ง การต่อต้านปัดดาตาหลังจากที่เป็นของท่านหมายถึงการกลายเป็นคนทรยศ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ระมัดระวังในทุกย่างก้าว ในเวลานี้เวลาของมายากำลังมาถึงจุดจบ ดังนั้นเธอจึงทำให้ลูกๆ มากมายล้มลง ดังนั้นลูกๆ อยู่อย่างตื่นตัวอย่างยิ่ง ถนนนั้นยาวไกลเล็กน้อยแต่สถานภาพนั้นยิ่งใหญ่มาก หากลูกกลายเป็นคนทรยศ จะมีการลงโทษอย่างรุนแรง เมื่อดรามราชบาบาลงโทษดวงวิญญาณ พวกเขาจะร่ำร้องในความทุกข์ระทม และแล้วสิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้สำหรับทุกวงจร มายานั้นมีพลังอย่างยิ่ง หากมีแม้กระทั่งความไม่นับถือต่อพ่อเพียงเล็กน้อย ลูกก็ตาย มีคำกล่าวไว้ว่าบางคนที่มีประณามสัทกูรนั้นไม่สามารถถึงจุดหมายปลายทาง บางคนทำการกระทำที่ผิดภายใต้อิทธิพลของตัณหาหรือความโกรธจนเป็นเหตุของการประณามพ่อ และดังนั้นพวกเขาจึงมีประสบการณ์ของการลงโทษ เมื่อมีรายได้หลายล้านเท่าในทุกย่างก้าว ก็มีการสูญเสียหลายล้านเท่าด้วยเช่นกัน หากบัญชีเพิ่มขึ้นจากงานรับใช้ และแล้วจากการกระทำที่

ผิด เป็นบาปสิ่งนั้นก็ไปสู่การติดลบด้วยเช่นกัน บาบามีบัญชีทั้งหมด ในเวลานี้بابากำลังสอนลูกเป็นการส่วนตัว เป็น
ราวกับว่าบัญชีทั้งหมดนั้นอยู่ในมือของท่าน พ่อพูดว่า ท่านไม่ต้องการให้ลูกคนใดมีความไม่นับถือต่อชีพบาบา เพราะบาป
มากมายจะถูกสร้างขึ้นจากสิ่งนั้น ลูกต้องให้กระดุกของลูกในการรับใช้ยกยะ มีตัวอย่างของดาดีชีริสซี่ สิ่งนี้เองที่สร้าง
สถานภาพด้วย มิฉะนั้นจะมีระดับของสถานภาพที่ต่างกันมากมายในบรรดาปวงประชา สาวใช้และคนรับใช้นั้นเป็นที่
จำเป็นสำหรับปวงประชาด้วยเช่นกัน จะไม่มีความทุกข์ใดที่นั่นแต่สถานภาพนั้นต่างลำดับกันไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. อย่าได้เหนื่อยอ่อนในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรรจาระลึกถึง ฝึกฝนในการมีการทรงจรรจาระลึกถึงที่แท้จริงเพื่อว่าใน
เวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อ
2. ทำตามการกำหนดของพ่อที่แท้จริงและหารายได้ที่แท้จริง อย่าได้ทำตามการกำหนดของจิตใจตนเอง อย่าได้เป็นเหตุ
ของการประณามสักทูลุ อย่ากระทำผิดภายใต้อิทธิพลของตัณหาหาคะหรือความโกรธ

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้า ผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและผู้ที่อยู่ในสภาพสูงส่งอย่างสม่าเสมอ
โดยการพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้จิตที่ได้จุติลงมาแล้ว
เช่นที่พ่อได้จุติลงมาแล้ว เช่นเดียวกัน ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งได้จุติลงมาที่นี้จากข้างบนเพื่อที่จะให้สาสน์
ลูกผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตน แท้ของสติปัญญาของลูกไม่สามารถอยู่ในบน
ดิน นั่นคือ บนโคลนของสำนักของการเป็นร่าง เหตุนี้เองเท้าของเทวดานางฟ้าได้ถูกแสดงในท้องฟ้าเสมอ
ดังนั้น ลูกทั้งหมดเป็นผู้จิต ผู้อาศัยของท้องฟ้า (อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน) ผู้ที่อยู่ในสภาพที่สูงส่งอย่าง
สม่าเสมอ เฝ้าแต่โบยบินในสภาพที่โบยบินด้วยสำนักนี้

คติพจน์: เพียงลูกๆ ผู้ที่เพียรพยายามที่จริงจังสำหรับการเปลี่ยนแปลงตนเองสามารถได้รับการแสดงความยินดีใน
รูปของพรจากพ่อ

*** โอม ซานติ ***